

Bohumil
Hrabal
Něžný
barbar

mladá fronta

Něžný barbar

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na

www.mf.cz

www.albatrosmedia.cz

MLADÁ FRONTA

Bohumil Hrabal

Něžný barbar – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

B o h u m i l

H r a b a l

N ě ž n ý

b a r b a r

B o h u m i l
H r a b a l
N ě ž n ý
b a r b a r

P E D A G O G I C K É T E X T Y

mladá fronta

FRIEDRICH NIETZSCHE:
Kterak filosofovati kladvem

© Bohumil Hrabal – dědicové c/o DILIA, 1973

Cover illustration © Václav Šlajch, 2025

ISBN tištěné verze 978-80-204-6550-4

ISBN e-knihy 978-80-204-6556-6 (1. zveřejnění, 2025) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-204-6557-3 (1. zveřejnění, 2025) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-204-6551-1 (1. zveřejnění, 2025) (ePDF)

Vladimír miloval periferii, miloval stále rozkopané ulice, z jejichž útrob bylo vyrváno potrubí, elektrické vedení a telefony, všechny ty černé a vzduaté pruty, které ob-
jímají svými chapadly zděšené konvenční chodce jako
hadi Laokoonovo sousoší, Vladimír miloval vysypané
čerstvě pálené cihly a dlaždice jen tak pohozené na hro-
madách surové hlíny... tu odhalenou metodu vnitřnos-
tí velkoměsta a přirovnával ty rozkopané ulice ke své
grafice, nacházel vždy ve zmatku tvůrčí postupy, takže
podle Vladimíra by bylo nejlepší sice spravit všechny
ty kanalizace a elektrické vedení, všechna ta potrubí
a spoje, ale všechno pak nechat jen tak, jen tak přemostě-
né fošnami a narychlo sbitými mostky, zrovna tak, jak
je to pod katedrálou svatého Víta, když se objeví další
rotunda, další kostelík. Vladimír se nikdy nemohl dosy-
ta vynadívát na tu odhalenou krásu, ve které chaos má
řád. Používám jeho metody při psaní vzpomínek na něj,
taky nechávám text jako rozkopanou ulici a je na čtená-
ři, aby přes příkopy proudících a rozházených vět a slov,
kdekoli se mu zlíbí, položil fošnu nebo narychlo sbitou
lávkou, po které by přešel na druhou stranu... Dichtung
und Wahrheit.

DENÍK PSANÝ V NOCI

Když se Vladimír pozdě večer navracel ze svého zaměstnání, ze svých podivuhodných návštěv a setkání, uléhal oblečen do své postele v Libni, Na Hrázi Věčnosti č. 24. Připevnil stahovací lampu nad polštář, a shora postříkován elektrickým světlem, psal dopisy sám sobě, svůj deník. Tenkrát psával Vladimír v pozdním večeru ten svůj deník do ohromné knihy podobné knihám, do kterých se v pivovarech zapisuje výstav piva, žurnálům, do kterých na jatkách komisionáři zapisují nákup a prodej jatečného dobytka. Vladimír si zapisoval ty svoje denní zprávy ne že by chtěl, ale psát musel, protože psaní bylo součástí jeho psychoterapie, protože píšící ruka ventilovala přehřátý kotel jeho mozku. Psal za noci ten svůj deník tesařskou tužkou, poněvadž tok jeho myšlenek byl tak rychlý, že jen s velkou námahou Vladimír sledoval průtočnost obrazů, které jej posedaly a zahlcovaly. Býval s tou knihou tak spojen jako telefonní seznam řetězem k telefonní budce. Tak drásal tesařskou

tužkou ten svůj žurnál, zbědovaný migrénou, která mu zarážela hřeb do hlavy, žlučníkem, který jak rozpálený klíč mu odmykal játra. Avšak Vladimír čím déle psal, tím rychleji se od něj vzdalovaly ty jeho nemoce a komplexy. A když několikrát do noci zakřičel svůj vítězný smích: „Chachachachááá!“, poslední vrásky se mu přehrnuly za uši, maniakální síly dojiskřily a pracovní den se uzavřel, aby pokračoval v jiných rovinách a soustavách delirantního snění a zveličených snů. Ten čas před čtvrt stoletím, kdy Vladimír psával za noci svůj deník, býval v morální situaci protikladů, úzkým hrdlem se překloktával z brilantních asociací ke skutečnému pohybu hmoty. Tušení a zření nových výtvarných postupů stupňovalo Vladimírovu agresivitu, kterou se dral ze svého prodlužovaného jinošství do mužného věku, který ještě nenastal. Nemoha se ten čas jedním skokem dobrat vnitřní výtvarné vazby hmoty, tedy ze subjektivní individuality prodrat se k obecnosti a objektivitě, trpěl hypochondrií a hysterií tak, že hnával situace a události na samý okraj brachiálního násilí, žaloby pro urážku na cti. Ten čas ve svých dopisech přátelům záměrně provokoval, aby pak nastalo ne smíření a návrat v původní stav, ale syntéza vyšší identity, kterou tvořivý Vladimír znovu rozdvojoval, aby novým rozštěpem dosáhl vyššího tvůrčího i lidského poznání. Psychopatologii k psychologii. Ten čas před čtvrt stoletím, kdy Vladimír za noci psal svůj deník, bydlel jsem ve vedlejším pokojíku, bývalé kovářské dílně, a i já jsem se proklouval do jiných oblastí psaní a chápání, zhruba řečeno,

překonával jsem psychický automatismus realismem, návratem k zážitku a události. A tak jsme na sebe ten čas s Vladimírem křičívali, stojíce každý na prahu svého pokoje, jeden druhého jsme polívali kbelíkem pomejí, lískali jsme jeden druhého po tváři játry a střevy, které jsme jeden druhému vyrvali, hulákali jsme na sebe nejen za zaprásknutými dveřmi dál skrz zdi, ale i přes bloky baráků, ze Žižkova do Libně a nazpátek, aniž bychom věděli, že jeden jsme šli čehý a druhý hot. Ten čas Vladimírek raději schovával moji sekyrku a já jsem raději zamykal jeho kuchyňský nůž. Ale mýlil by se každý, kdo by si myslel, že jsme se neměli rádi! Za čtyřicet hodin po psychickém pogromu jsme už zase do sebe lili pivo a Vladimírek okouzloval pivaře a zatahoval do svých gestických a hovorových lahůdek i ty, kteří stáli v bačkorách ve výčepu a přes ulici si přišli pro pivo do džbánu. To potom jsme kráčivali večerní a noční periferií, zvolna se vraceli k výtvarným problémům, které v nás pořád pracovaly, zírali jsme na Prahu z Pražácky nebo ze Šlosberku, oči se nám třpytily odrazem té noční Prahy, abychom ještě ve Vladimírově pokoji dokrmili ty gigantické, neuchopitelné pohledy na elektrickým světlem vyšňoženou metropoli... pohledem do Vladimírova mikroskopu, který nás uváděl v nadšení svým zákonitým pohybem v miliardostěnné hmotě. A moje sekyrka už zase stála v předsíni a Vladimírův kuchyňský nůž ležel přátelsky na jeho stole. Ten čas, kdy Vladimír psával za noci svůj deník, který se podobal protokolu na operačním sále, knize, do které se